

[Landbrugsministeren.]

været fastholdt gennem de 10 Aar, og som ligger til Grund for det Lovforslag, som nu er vedtaget, om Udstykning i Sønderjylland. Det er det Princip, Venstre nu gaar imod her, hvor der er Tale om Udstykning i det øvrige Danmark.

Jeg skal med disse Ord anbefale, at de Ændringsforslag, jeg har stillet, og som har faaet Tilslutning af Flertallet i Udvalget, vedtages i det høje Ting, og at man stemmer imod det af Venstre stillede Underændringsforslag.

Niels Frederiksen: Jeg har bedt om Ordet for at knytte nogle Bemærkninger til de Ændringsforslag, der er stillet til det Lovforslag, som her er til anden Behandling.

De Ændringsforslag, der er stillet af den højtærede Minister og tiltraadt af Flertallet, der gaar ud paa at skabe finansiell Mulighed for, at der kan foretages Indkøb til en fortsat Udstykning efter de kendte og gennem flere Aar brugte Former for Udstykning efter 4. Oktober-Lovens Bestemmelser, er det efter min Opfattelse nødvendigt at gennemføre allerede nu, hvis en Udstykning paa det Omraade skal kunne foretages paa rimelig Maade i det nærmest følgende Finansaar.

Det er jo en Forretningsregel, som man aldrig kan komme udenom, at hvis man skal kunne erhverve Udstykningsarealer paa en baade for Nybyggerne og Statens Økonomi forsvarlig Maade, maa man kunne handle, naar Øjeblikket er inde, og betale kontant for de Arealer, man erhverver paa den Maade. Og rent administrativt har det sin store Værdi at være forberedt i nogenlunde god Tid, for at det Arbejde i Tide kan gøres, der skal gøres, inden en saadan stor Gaard eller Gods kan være udstykningstjenlig teknisk set.

Derfor vil jeg meget beklage, hvis Mindretallene vil hindre, at en saadan finansiell Hjælp opnaas til at fortsætte det Arbejde, der har været udført paa dette Omraade gennem Aarene.

Jeg er ogsaa noget forbavset over den Modstand, Mindretallene har udtrykt overfor en Hjælp som den, der er foreslaaet af den højtærede Landbrugsminister. Partiet Venstre gør i Virkeligheden her et eklatant Brud med sin Fortid. Det er ikke rigtigt, at man ved disse Ændringsforslag i nogen Retning er inde paa noget nyt; det er en Fortsættelse af den Udstykningslovgivning, vi har haft gennem Aarene, og den Fremgangsmaade, vi har

fulgt. Der foreligger Tilbud om Salg til Staten af flere større Gaarde, men det er ikke muligt, at en saadan Handel kan foregaa, om ellers Tiden nu er den rette, medmindre finansiell Hjælp gives. Det er da ugørligt for Statens Repræsentanter at indlade sig i Forhandling om Køb af større Gaarde, naar ikke de ved, om de kan betale eller ikke, og det er ogsaa ugørligt for den højtærede Landbrugsminister at faa finansiell Hjælp til det gennem Finansudvalgenes Tilslutning, naar Rigsdagen er hjemsendt. Derfor er der fuld Grund for den højtærede Landbrugsminister til at gaa til Rigsdagen, som Situationen nu er, for at faa Hjælp til at foretage det Arbejde, der er nødvendigt, for at ikke Udstykningen skal afbrydes.

Dernæst har jeg Lyst til at gøre nogle Bemærkninger om det Underændringsforslag, der er stillet af Partiet Venstre til det af den højtærede Landbrugsminister fremsatte Ændringsforslag. Jeg forstaaer fuldt og helt den Tanke, man har søgt udtrykt i dette Underændringsforslag, men selve dets Affattelse vil medføre saa store praktiske Vanskeligheder, hvis det skal føres ud i Livet, at jeg næsten ikke øjner Mulighed for at kunne administrere med det, uden at der mange Steder vil opstaa stor Uensartethed. Vi har i Udvalget drøftet de Tanker, der er udtrykt i Underændringsforslaget, og jeg tillader mig overfor det høje Tings Medlemmer at gøre opmærksom paa følgende Vanskeligheder, der vil opstaa.

Hvis Underændringsforslaget bliver vedtaget, vil man faa følgende Former for Udstykning i det kommende Finansaar: at alle de, der køber under den Bevilling paa 8 Mill. Kr., der er givet til fortsat Udstykning efter den gamle Husmandslov, vil komme til at skyldes og forrente fuldt og helt det Beløb, de har givet for Lodderne, men de, der efter samme Lovs Princip, køber Jord af Staten, har ifølge Underændringsforslaget Krav paa at faa Rentefrihed for det Beløb, der er Forskellen mellem den Købesum, Staten har givet, og den Jordværdi, der er ansat paa Jordstykket, i det Øjeblik Handelen foregaaer.

Det er den ene Uensartethed, der vil blive en Følge af, at dette Underændringsforslag vedtages. Den næste Vanskelighed er den, hvorledes Statens Jordlovsudvalg skal kunne placere de Ansøgere ligeligt, der kommer indenfor et bestemt Amt, hvis Staten har købt to Gaarde til fuldkommen forskellige Priser. I det praktiske Liv vil det meget